

μοντέρνο τραγούδι:

Είπε μεσάνυχτα...
 όλη ή φύσις ήσυχάει,
 κ' ήμως ένας πού αραράζει

δέν κοιμάται, Ξαφρνινα...
 άχ! ή θνητάτα με μαράζει...
 μιά γυναικά π' άγαπάει...

Κάτι ή δασκάλα, κάτι τά τραγούδια της, κάτι του κινηματογράφου τά περιοδικά, κάτι της έποχής τού πνεύμα, κάτι ή συναισθησιές της «έλευθερίας τού άτόμου» και τής διαθέσεως «έκαστου υπό τού έαυτού του», κάτι ή περιφρόνησις κατά τού σκουριασμένου παρελθόντος και προπατώντας ένας λοχίας με μιά κιθάρα, πού χτυπούσε κάθε θράβυ κάτω από τού παραθύρου της:

Κοιμήσου, άγάπη μου γλυκειά,
 κ' ήρώ με την κιθάρα,

σέ ναυοφρεσ όλόγλυκα,
 με πόθο και λαχτάρα...

...Τήν ξεσηκώσαν τήν φτωχιά τήν 'Αστέρω.
 Πού νά κοιμηθ ή πεία «όλόγλυκα», με πόθο και λαχτάρα, ναυοριζομένη!... Τό κορμί της έτρεπε όλόκληρο από λαχτάρες και από πόθους έσωτερικούς δικούς της και τού μυαλό της έκαγύριε από δικά της θείρα και φαντασιές άτελειώτες!...

—Κριμα, νά χάνεσαι άδικα εδώ περα! Της έλεγε και τής ξανάλεγε ή δασκάλα.

—Εγώ έχω όλα τά μέσα, σ' όλα τά καλλιτεχνικά «σπουταία» τών 'Αθηνών, τής σφίριζε κι' ό λογίας ένα θράβυ, πού ένα λειψό φεγγάρι έβγερνε τήν δύου του, γεμιζόντας τήν πλάσι από ή-δονής μυστήρια, φόθους και φαντασιές...

Κι' ένα πρωί, μία χαραυγή, πού τά κοκόρια χαίρειοσαν μιά νέα ήμέρα, έβουεν ή 'Αστέρω, από τού χωριό της πεία, γιά ν' άνατείλι ως «Ριρή» και ως «άσπρη» σέ άλλους ούρανοους, πού πλατείουσι και πού μαγευτικούς κι' ώραίους!...

Φτωχή 'Αστέρω!...
 Στην άρχή τήν ούρανε ό ένας κι' ό άλλος κι' έπειτα, μοναχή της ούρθηκε σ' όλη τήν 'Αθήνα. Κάποιοι πατριώτες της, πού πέρασαν μιά φορά από τήν πρωτεύουσα, είπαν ότι τήν είδαν σ' ένα παγκάκι τού Ζαπτείου, κιτρινή, αδύνατη και κακομπαλλασμένη, με ρούχα φτωχικά κι' άποχρωματισμένα.

—Νά ή 'Αστέρω, είπαν, πού ντρόπισσε όλο τού χωριό μας!...

—Τέτοια γάνα, μ' όλα του τά φουερά και τά καλάτια του, ποτέ ό μπαμπάς της ό γαυοματής δέν θά τήν θγάλη από πάνω του!...

Και ό λογίας;
 'Ο λογίας, άφου ρούφηξε τά νειάτα της, σ'ό τέλος τήν παράτησε.

—Άγάπη μου, Ριρή, τής είπε, με μεταθέτου στή Κομοτινή. Μά μ'ήσα εγώ σ'τά σπουταία κι' αβριο-μεθαύριο, θά σέ προσλάβου! Θά γίνης, μοδών όλοι, ένα «άσπρη» πρώτης τάξεως! 'Εντωμεταξύ, νά παρακολουθής σ'ούς κινηματογράφους τīs μεγάλες καλλιτεχνικές!

—'Ετσι, όσα λεπτά τής έμειναν, τά έφραγε, παρακολουθώντας και κυττάζοντας τούς διάττοντας άστέρας τού χασεδένιου τής όθονης ούρανού!...

Σάν έτελείωσαν κι' αυτά, ζήτησε σ'ούς κινηματογράφους δουλειά, αλλά από παντού τήν θίχωναν.

—'Ανίτε, κορίτσι μου, σ'ό καλό, και άφησέ μας ήσυχους! Γιά πούλο λόγια, μιάς μιλιάς;... 'Αν θέλγης έλα «ταξίθेत्रα», αλλά μισθό δέν έχει!... 'Ο,τι θά θγαζής άπ' τά τυχερά.

Και ταξίθेत्रα έγινε γιά λίγο, όσοπου τήν πάψανε.

«Ταξίθेत्रα» ή 'Αστέρω, ή Ριρή, ό «άκτινοβόλος άσπρη» τής προσδευτική δασκάλας, τού λογία και τών τραγουδιών!... 'Αειθίτρα μ' ένα φαναράκι αδύναμο, ήλεκτρικό, εκεί ήπου θά έπρεπε νά λάμπη, ν' άκτινοβολή, νά καιή και νά τυελώνη!...

'Αλλά...ούτε και ταξίθेत्रα τήν κρατήσανε.
 'Αστέρω άντέιλε σ'όν καθαρό τού χωριού τής ούρανού, και 'Αστέρω έβουσε σ'όν συννεφιασμένο τής δυστυχίας ούρανού, τής άπέραντης και σκληρής 'Αθήνας...

'Α σ' ή ρ, δέν έγινε, ποτέ!...

Μιά μέρα, καθώς ήλιαζότανε εκεί σ' ένα παγκάκι τού Ζαπτείου κάποιος νέος, πήγε και κάθηςε κοντά της, δίπλα της, σχεδόν, κι' άρχισε νά τής γλυκομιλάη, λόγια πού από καιρό δέν άκουσε και τ'άχη ληρομήσει.

Τά λόγια του έπέσαν μέσα στή φρυγμένη τή ψυχή της, σάν καλοκαιρινή θροχή, σ' άποξηραμένο χώμα... Κάτι τού θαρού και τού πικρού, άρχισε ν' αναλύη μέσα στήν καρδιά της και νά ζεσταίνη ήθονικά τού παγωμένου σώμα της...Κι' έπεσε και πάλι σέ όνειροπολήσεις ώραιές κι' άτελειώτες...

Μά όταν ήρθε και πάλιν σ'όν έαυτό της, είδε ότι όχι μονάχα ό νέος δέν ήταν εκεί, αλλά τής...έκλεψε και τού τσουτάκι!

—'Αχ! Δέν κλέθανε κι' έμένα! είπε κι' άναστέναξε θαθεία.

'Αλλά δέν τήν έκλεψε κανείς!
 Γυρίζε ακόμα στήν 'Αθήνα...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—'Η πό διαδεδομένη άπ' όλες τīs Ευρωπαϊκές γλώσσες είναι ή 'Αγγλική.
 —'Εχει ύπολογισθ ή 160 έκατομ. άνθρώπων όμιλούν 'Αγγλικά.
 —Γερμανικά όμιλούν περί τά 110 έκατομ., Ρωσικά 100 έκατομ. και Γαλλικά 70 εκατομμύρια.
 —'Η Κινέζικη γλώσσα, με τās διαφόρους διαλέκτους, όμιλείται σχεδόν από 400 εκατομμύρια άνθρώπων.
 —Στό Λονδίνο σέ κάθε ταχυδρομικό διανομέα αναλογούν 6.700 πεφίτων σπίατα.
 —'Ενας 'Αγγλος ειπατριώτης έχει στήν κατοχή του ένα χρυσό δαχτυλίδι, τού όποιον έχει ως πέτρα ένα δοντι άνθρώπου!
 —Τό δοντι αυτό άνίγκε σ'όν μεγάλο 'Αγγίλο άστρονόμο σέρ 'Ισαίος Νεύτων.
 —Κάτοιν ενός στοιχίματος 100 χιλιάδων δολλαριών, ό άρχιμηχανικός τών Μεξικανικών σιδηροδρόμων άνέλαβε νά διασχίση με τά πόδια όλες τīs χώρες τής Γης.
 —'Ο τολμηρός αυτός πεπαισμένος, ό όποιος δνομάζεται 'Παρο Φίμπιγκερ, έχει έπισκεφθ ής τώρα τīs πρωτεύουσες 56 κρατών, δανώσας τήν εκπληκτική άπόσταση τών 103.750 μιλίων.
 —'Την ιστορική αυτή πορεία του τήν άρχισε έδώ και είκοσι χρόνια και ύπολογίζει νά τήν συμπληρώσει σ'ής 31 Δεκεμβρίου 1939.
 —'Η «Γηραιά Κυρία» — όπως δνομάζουσι όι 'Αγγίλοι τήν 'Εθνησί τους Τράπεζα — άπέκτησε τελευταία ένα θησαυροφυλάκιο τελείως άπαροβόιστο, πού δέν μορουν νά τού κάνουν τίποτε κι' αυτά τά στοιχεία τής φύσεως ακόμα.
 —Τό ύπόγειο αυτό θησαυροφυλάκιο είναι κατασκευασμένο από λιγνίτη και παχύ στρώμα μπτον-άμεν.
 —Χωρίζε δέ 150 έκατομ. λίρες χρυσής και 1.000 τόνους άκατέργαστο χρυσάρι και άσημι.
 —'Ενα γράμμα, πού έστάλη τού 1922 από τήν πόλι Ρόουιν τής 'Ανατολικής Πολωνίας στή Βραξέλια, έπεστράφη σ'όν ίδιο μέρος έδώ και δύο ήλνια.
 —Σ' όλα αυτά τά δώδεκα χρόνια τού περιπλανώμενου γράμμα έκανε τόν γύρο τής Γης τρεις φορές!
 —'Εντωμεταξύ ό άποστολεύς του είχε πεθάνει και ό γυός του, σ'όν όποιον παραδόθηκε τού γράμμα αυτό, ύποχρώθηκε νά πληρώσει 200 λίρες γιά γραμματόσημα εισπρακτέα. Πάλι καλά!...

—'Στήν Πράγα ένας κτηνίατρος χειροφύργος έχει έναν κινηματικό σκύλο, ό όποιος έτελεί χρέη τυμπανιστού σέ μιά τ'άξ-μπάντ.
 —Τό ξύλο με τού όποιον χτυπάει τού τύμπανο, είναι δεμένο σ'ό μπροστινό τού πόδι.
 —Μιά Βιβλίο, ή όποια βρίσκεται στήν Κρατική Βιβλιοθήκη τού Βερολίνου, είναι τυπωμένη έπάνω σέ φοινικόφυλλα!
 —Τό μαύρο φείδι «Μίλλας», τού πό έπακνόνου άπ' όλα τά φείδια τής 'Αφρικής, τρέχει πού γρήγορα κι' από τού ταχύτερο άλογο τού Ντέριμ.
 —Μπορεί νά διανύση 35 μίλια τήν ώρα!...

—'Στή σενονία τών Νέγκρων, στή Νέα 'Υόρκη, κάπικε τελευταία ένα περιφάρμο δένδρο, μιά φτελιά, τού «δένδρο τών έπιθυμιών», όπως τού έλεγαν.
 —Σύμφωνα με τήν παράδοση τών Νέγκρων, ή φτελιά αυτή είχε τή δύναμη νά βρσίση δουλιές σ'ούς άνέργους!...

—'Όταν, παραδειγματός χάριν, ένας Νέγκρος άνεργος ζήτησε δουλειά, πήγαινε και στεκόταν κάτω από τού φύλλωμα τού μαγκού αυτού δένδρου, τούλάχιστον τρεις ώρες, κι' εύθης κατόπιν...έβρισκε δουλειά!
 —Κάθε Κυριακή σ'τά διάφορα νοσοκομεία τής 'Αγγλίας μεταφέρονται 10-15 τραυματισμένα ποδοσφαιριστά.
 —'Ενα γράμμα πούλαβε ένας καλόγερος τού μοναστηριού 'Αλτον 'Αμπεύ, στήν πόλι Κάντς τής 'Αγγλίας, έφερε σ'όν φάκελλο 165 γραμματόσημα, δολιχς αξίας μόνον δύο σελινιωνίων!
 —Τό γράμμα αυτό ποροχόταν από τήν Μοζαμβική τής Πορτογαλικής άποικίας στήν 'Αφρική και ό παραλήπτης του ύποχρώθηκε νά πληρώση σ'όν ταχυδρομίο τρεις πέννες, κι' αυτό, γιά τή γραμματόσημα πούχε έπάνω τού γράμμα αυτό τού έκαναν τρεις φορές βαρύτερο.
 —Μιά από τīs μάλιστα τής 'Αγγλικής πρωτεύουσας είναι και ή καρδιά, πού βγαίνει από τīs καρποδόχους τών έρροστασιών.
 —Κάθε χρόνο τού μαρκο αυτό χύνν προξενεί σ' όλα τά κτίρια τού Λονδίνου ζημιές δύο εκατομμυριών λίρών.
 —Τόν περασμένο μήνα στή Βαρσοβία χώρισε τού πό νεότερο ζευγάρι.
 —'Ο σέγγυος ήταν 14 χρόνων και ή σέγγυος 13.
 —'Όπως δέ συμβαίνει πάντα, έτσι και στήν περίπτωση αυτή ή σέγγυος ύπέβαλε αίτησι διαζυγίου, ισχυριζόμενη ότι προτιμούσε νά έξακολουθήσει τά μαθηματά της σ'ό σχολείο.
 —Χιλιάδες μικρά κομμάτια από ξύλα, πέτρες, σφουγγάρια, χαρτιά και σιμάματα, χρησιμοποιήθηκαν από έναν έκεντροκό μηχανικό, τόν μίστερο Ούλλιαμο Ρόζ, από τού Παρίσι. Με τά όπλα αυτά ό Ρόζ κατασκεύασε μιά λιπτούνη πόλι, πλάτους πέντε μέτρων και μήκους έπτά.

